

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Αριθμ. Πρωτ.: Φ. 8/751

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2020

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΡΑΪΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ & ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ
ΑΝΘΙΜΟΣ

Πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς, Ὀρθοδόξους Χριστιανούς τῆς Ἐπαρχίας μας.

Ἀγαπητοί μου, Πατέρες, ἀδελφοὶ καὶ ἀδερφές μου·

Μᾶς ἀξιώνει ὁ Θεὸς καὶ ζοῦμε. Ζοῦμε καὶ γιορτάζουμε ἄλλη μιὰ φορὰ στὴ ζωὴ μας τὰ Χριστούγεννα. Γιορτάζουμε τὰ Γενέθλια τοῦ Χριστοῦ, δηλ. τὸ ἱστορικὸ ἐκεῖνο γεγονός, ποὺ ὁ Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος.

Στὴν ἐκκλησιαστικὴ μας γλῶσσα λέμε ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι «ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος», δηλ. δὲν ἔχει ἀρχή, δὲν ἔχει καὶ τέλος. Ἀντίθετα, οἱ

ἄνθρωποι κάποτε γεννιόμαστε καὶ κάποτε φυσιολογικά, πεθαίνουμε. Ὁ ἔρχομὸς τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ ἀνέτρεψε αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν νομοτέλεια. Ὁ Χριστὸς ἦρθε καὶ μᾶς πρότεινε τὸ ἐξῆς: νὰ προλάβουμε, πρὶν πεθάνουμε, νὰ μπολιαστοῦμε στὴν Ἁγία Τριάδα, ὅποτε τότε ὁ θάνατός μας θὰ γίνεῖ ἕνας ἀπλὸς ὕπνος καὶ θὰ συνεχίσουμε νὰ ζοῦμε τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ.

Θὰ ρωτήσῃ, κάποιος· πῶς γίνεται νὰ ἐνωθοῦμε μὲ τὴν Ἁγία Τριάδα; Εἶναι ἐφικτὸ κάτι τέτοιο; Μετὰ τὴ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, ναί! εἶναι ἐφικτό! Μετὰ τὴν σταύρωση, τὴν ἀνάστασι καὶ τὴν ἀνάληψή Του στοὺς οὐρανοὺς, πράγματι, εἶναι!

Ὁ Χριστὸς ποὺ γεννήθηκε στὴ Βηθλεέμ ἦταν Θεὸς καὶ ἄνθρωπος. Τὸ Δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐνώθηκε μὲ τὸ αἷμα τῆς Ἀγνῆς Παρθένου καὶ γεννήθηκε ὡς Θεάνθρωπος. Στὰ τρία χρόνια τῆς δημοσίας δράσεώς Του μᾶς φανέρωσε τόσο τὴν ἀνθρωπότητα ὅσο καὶ τὴν θεότητά Του. Ὁ ἄνθρωπος Ἰησοῦς πέθανε ἐπάνω στὸν Σταυρὸ καὶ «μετὰ τρεῖς ἡμέρες» ὁ Θεὸς ποὺ «κρυβόταν» μέσα του ἀνέστησε τὸ νεκρὸ ἀνθρώπινο σῶμα Του. Μὲ τὴν Ἀνάληψή Του τὸ ἀναστημένο ἐκεῖνο Σῶμα Του ἀνελήφθη στὸν οὐρανὸ καὶ ἐνώθηκε μὲ τὴν Ἁγία Τριάδα, ἀπὸ τὴν ὁποία ὡς Θεὸς ποτε δὲν ἔλειψε. Ἄρα, λοιπόν, στὴν Ἁγία Τριάδα ὑπάρχει πλέον καὶ «κάτι δικό μας», τὸ σῶμα τοῦ Δευτέρου προσώπου Της, τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό, ὅταν τὸ κοινωνοῦμε, ἐνώνωμαστε μὲ ὀλόκληρη τὴν Ἁγία Τριάδα, ἀφοῦ τὰ Τρία τῆς Πρόσωπα εἶναι ἀσύγχυτα καὶ ἀδιαίρετα μεταξύ τους.

Αὐτὸ ἦταν «ἀπαρχῆς» τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ, ὥστε τὸ τελειότερο δημιούργημά Του νὰ μὴν μείνει φθαρτό, ἀλλὰ νὰ ἐνωθεῖ μὲ τὸ Θεό, νὰ θεωθεῖ, νὰ γίνεῖ ἀθάνατο. Ὅσα δημιούργησε ὁ Θεός, τὰ δημιούργησε γιὰ νὰ ζήσουν, ὄχι γιὰ νὰ πεθάνουν. Μπορεῖ οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐπιτρέψαμε στὸ

θάνατο νὰ μπεῖ στή ζωή μας, ὅμως ὁ Θεὸς δὲν ἄλλαξε τὸ σχέδιό Του, ἐπιμένει νὰ μᾶς προσκαλεῖ στή ζωή καὶ στήν ἀθανασία.

Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, γιατί τὸ Εὐαγγέλιο δίνει τόση μεγάλη σημασία στήν ἀξία τῆς ζωῆς;

Τὴ ζωή, τὴν ἔδωσε στὸν καθένα μας ὁ Θεὸς μέσω τῶν γονέων μας. Ὁφείλουμε νὰ τὴ χαροῦμε, νὰ τὴ ζήσουμε καὶ νὰ τὴ μεταδώσουμε στοὺς ἀπογόνους μας. Ἐδῶ, ἄλλη γλῶσσα μιλάμε οἱ Χριστιανοὶ καὶ ἄλλη γλῶσσα καταλαβαίνει ὁ κόσμος. Ὅταν ὁ κόσμος λέει «νὰ χαροῦμε καὶ νὰ ζήσουμε» τὴ ζωή μας, ἐννοεῖ «νὰ διασκεδάσουμε». Ὅμως, στὰ ἑλληνικά, διασκεδάζω σημαίνει «σκορπίζω». Κι αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη βαθμίδα τῆς ζωῆς, ποὺ λέγεται «βίος». Εἶναι τότε ποὺ οἱ ἄνθρωποι λένε: «ἄς φᾶμε κι ἄς πιοῦμε, ἐπειδὴ αὔριο θὰ πεθάνουμε». Γι'αὐτό, τὸ ἐπίπεδο αὐτῆς τῆς ζωῆς δὲν διαφέρει καὶ πολὺ ἀπὸ τὴ ζωή τῶν ὑπόλοιπων ἔμβιων ὄντων.

Ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί, ὅταν λέμε: «*χαιρόμαστε τὴν ζωή μας καὶ τὴν ἀπολαμβάνουμε*», ἐννοοῦμε κάτι διαφορετικό. Ὅτι τὴ ζοῦμε, ὅπως μᾶς προτείνει νὰ τὴ ζήσουμε ὁ Χριστός. Δὲν τὴν σκορπίζουμε ἀλλὰ τὴ «μαζεύουμε». Δὲν ἀφήνουμε τίς στενοχώριες νὰ μᾶς ἐξουθενώσουν, ἀλλὰ τὴν ξεπερνᾶμε, καθὼς ἀνασυντάσσουμε τίς δυνάμεις μας καὶ συνεχίζουμε. Δὲν ἀφήνουμε οὔτε τίς ἐπιτυχίες νὰ μᾶς μεθύσουν, ἀλλὰ νηφάλια στοχεύουμε στὶς ἐπόμενες νίκες. Οὔτε ἡ ἁμαρτία μᾶς καταβάλλει, ποὺ ἀμαυρώνει τὴ ζωή μας καὶ τὴν πικραίνει. Δὲν ἀπογοητευόμαστε οἱ ἁμαρτωλοί. Ἔχουμε στὰ χέρια μας τὴν τεράστια δυνατότητα τῆς μετάνοιας, ποὺ ἔχει τὴ δύναμη νὰ μᾶς ἐπαναφέρει στήν πνευματικότητα τῆς ὁμορφιάς τῆς ζωῆς, τῆς ἐδῶ ζωῆς καὶ ἐκείνης ποὺ μᾶς περιμένει μετὰ τὸν θάνατο. Ἄρα, ὅποιος ζεῖ τὴ ζωή του, ὅπως μᾶς προτείνει νὰ τὴ ζήσουμε ὁ Χριστός, ἐκεῖνος βρίσκει νόημα, χαρὰ καὶ περιεχόμενο σὲ κάθε

περιστατικό τῆς ζωῆς του. Συνεταιρίζεται μὲ τὸ Χριστὸ καὶ σὲ κάθε περίπτωση τῆς ζωῆς του «δοξάζει τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, περιμένει τὴν βασιλεία Του καὶ ἐφαρμόζει τὸ θέλημά Του στὴ γῆ, ὅπως ἀκριβῶς γίνεται καὶ στὸν οὐρανό».

Ἐκτός, ὅμως, ἀπὸ τὸ νὰ ζεῖ κάποιος ἀπλῶς βιολογικὰ ἢ νὰ ζεῖ σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Χριστοῦ, ὑπάρχει καὶ ἓνα τρίτο, ἀνώτερο ἐπίπεδο ζωῆς. Γιὰ ἐκεῖνον ποὺ θέλει νὰ ἀνεβεῖ ὑψηλότερα καὶ ὄχι ἀπλᾶ νὰ ζεῖ «κατὰ Χριστόν», ἀλλὰ νὰ συζεῖ μὲ τὸ Χριστό. Γιὰ κεῖνον ποὺ χωρὶς νὰ παύσει νὰ πατάει στὴ γῆ καὶ νὰ εἶναι ἄνθρωπος, ζεῖ καὶ ἐμβαθύνει διαρκῶς στὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Ζεῖ γιὰ νὰ Τὸν δοξάζει, χωρὶς νὰ ζητάει τίποτε. Ζεῖ γιὰ νὰ ἀναπνέει τὴν χάρη Του, γιὰ νὰ ὀσφραίνεται τὴν παρουσία Του, γιὰ νὰ γεύεται τὴν ὕπαρξή Του, γιὰ νὰ συζεῖ τὴ ζωὴ τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ ἡ ζωὴ, εἶναι γιὰ κείνους τοὺς ἀπλοὺς ἀνθρώπους, ποὺ ἐνῶ δὲν ἔχουν τίποτε, δὲν διεκδικοῦν τὸ παραμικρό, ἐπειδὴ ἀκριβῶς κατέχουν τὸν Χριστό. Δὲν τοὺς ἀπασχολεῖ τίποτε, ἐπειδὴ ἀφήνουν τὴ βασανισμένη ζωὴ τους στὰ χέρια Του. Εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ τὰ δακρυσμένα τους μάτια καὶ τὰ ροζιασμένα χέρια τους, τὰ ἔχουν μόνο γιὰ νὰ Τὸν βλέπουν καὶ νὰ Τὸν ἀγγίζουν. Τὸν βλέπουν στὸ σκοτάδι τοῦ βίου, στὴ μελαγχολία τῆς καθημερινότητος καὶ στὰ βάθη τῆς καρδιᾶς τους. Καὶ Τὸν ἀγγίζουν· κουρασμένο, ἰδρωμένο, ἄρρωστο καὶ αἰμόφυρτο. Εἶναι αὐτοί, ποὺ ἀλέθουν βουβὸ τὸν πόνο στὰ δόντια τους, ποὺ χαίρονται μὲ τὶς δοκιμασίες τους καὶ μὲ τοὺς πειρασμούς τους. Ποὺ ἡ καρδιά τους χτυπάει ἀρμονικὰ μὲ τοὺς χτύπους τῆς καρδιᾶς τοῦ Χριστοῦ.

Καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ζοῦν διακριτικὰ καὶ σεμνὰ δίπλα μας, ὅμως γιὰ χάρη τους ὑπάρχει ὁ κόσμος μας ἀκόμα!

Ἀγαπητοί μου,

Ἡ γιορτὴ τῶν Χριστουγέννων δίνει στὸν καθένα μας ὅ,τι θέλουμε νὰ πάρουμε. Μᾶς προσφέρει ὅ,τι μποροῦμε νὰ σηκώσουμε ὁ καθένας μας. Αὐτὸ τὸ βρέφος στὴν φάτνη κρατᾶει στὰ χέρια Του τὸν κόσμον μας καὶ τὴ ζωὴ μας. Καὶ τὰ χέρια Του εἶναι ἀνοιχτά. Γι'αὐτὸ οἱ ἄγγελοι γύρω Του ψάλλουν: «δόξα στὸν ὕψιστον Θεὸ καὶ στὴ γῆ εἰρήνη...». Εἶναι αὐτὴ ἡ εἰρήνη ποὺ λείπει ἀπὸ τὸν κόσμον μας καὶ γι'αὐτὸ ζοῦμε ὅλη αὐτὴν τὴν ταραχὴ καὶ τὴν ἀκαταστασία. Τὸ βρέφος τῆς Βηθλεέμ, μᾶς εἶπε κάποτε: «σᾶς ἀφήνω εἰρήνη. Σᾶς δίνω τὴ δική μου εἰρήνη, καὶ δὲν σᾶς τὴ δίνω ὅπως τὴ δίνει ὁ κόσμος». Καὶ ἐννοοῦσε· σᾶς δίνω τὸν ἑαυτό μου!

Ἀλήθεια! δὲν μᾶς εἶναι ἀρκετὸς γιὰ νὰ γίνει ἡ ζωὴ μας ὁμορφὴ, γιὰ νὰ γίνει ἡ ψυχὴ μας θεϊκὴ καὶ ὁ κόσμος μας παράδεισος;

Καλὰ Χριστούγεννα, ἀγαπητοί μου, Καλὰ Χριστούγεννα.

Ὁ Μητροπολίτης σας

Ἀλεξάνδρου Πόλεως Ἀνθίμος

Ὁ Ἀλεξάνδρου Πόλεως Ἀνθίμος